

Αποστ. Σοδ. Αρρο.
ναυμα
β.

1 ἔνθα δ' ἴσαν γαυροὶ θεῶν αὖτις Ἰ' Ἀκύναιο,
Βεβρύκεν βασίλειος ἀγήμερος, ὃν ποτε νίκηρε
θῆκε Πουσεδάωνι Γυνεθίῳ ἐννεβῶσι
Βιδυνοῖς μέγην υπερρυμητάδην ἀνδρῶν
5 ποδ' εἶσι καὶ γένοιτο αὖτις δευτέρῳ ἔδμην,
κῆδιν' ἀποσπύχειν, ὅρην διεκρήσασθαι ἐὼς
ὠγκραχίης. οὐλοῖται δὲ ὑπερμεθίωντι ἐδάϊν
καὶ δὲ ποτε προδὶ νῆα κεν, χρεμύειν ἐρεοδαί
ναυδίης, εἴ θ' ἴδην, νυπερβατήσθην αἰδίσσων,
10 τοῖτον δ' ἐν δάνεσσιν ὠκράσχετον ἐλατο κῆδον
» κενυμὸν, ἀγέλατοι, γάϊον ἰδύμεναι ἵμνιν εἰσιμεν.
οὐδ' ἴνα δέοισιν ἐγὼν ἀρεκένδριτα νέεοδαί
ἀνδρῶν οὐδ' ἴναι, ὅς κεν Βεβρύκεν σγέσων,
ὅρην χρεμύειν κῆδον εἶσι ἀνα χεῖρας ἀφραῖ.
15 ὅς κεν καὶ μοι τοῦ ἀφραῖ ἀδουμῶδον ὅσον ἐνὶ
ὠγκραχίῃ γήσασθαι κατὰ νύκτι ἀφροδῆται.
ἔδαν ἀπογγεῖοντες ἐμας παλαιοὶς δευτέρῳ
ἵμνιν ἵς γυμνῶν ὑπαίτης ἐνὶ νύκτι ἀνδρῶν. «

ὅρα γ' Μουσὸν Τ. γ. εἰ σ 149

Βέβρυκες

17. οἱ δ' ὤσθ' ὅν' ἰκασὶ σταγὰδ' ἠρπύωντο,
 αὐτοὶ ἀντοχόμενοι ρέων ἐπ' ὠκυπέσοις θαλάσσης
 χθρὰς, εἰς ἀγλήστοι μείας φέρον ἀνδριάντας
 20 ἔνθα δὲ Βεβρύκεων μὲν ἀναζ', αἶθε κῆρα λαγέεσσιν
 ῥομφαίᾳ δ' ὀνὺς ἐπὶ νῆα κορύσσεσθαι, ἣ δ' ὤσε θηλοὺς
 ἰδρῆν στυμνέοι κερκηνήτορας ἀγέας
 ἰκμῆς προέμεθαι ἰσὺ βοίχοιο κηρύβαντες,
 ὡς ὅτε Τυνδαρίδην ροκίην ἰστέλ' αὐτὴ κινέει
 25 δ' ἰδρύνειν, οὐδ' ἄρα αὐτὴ ἀνύτατος ἦν Πάριον
 αἰσσοῦν' ἀγείνεν· αἰωνία δ' αἶψα νόησας
 πυγμαχίην, ἣ καίριος αἰάλας, ἦ δὲ χερσὶν
 γηρ' ἔμεθον ἢ χερσὶν ἐναντίον χθρὰς μέγαν
 ὡς δ' οἶε νῆα δάσκα δόας ἀνέζοι γούροι.
 30 ἀνέρες ὑπὸ γόρῳ ἐσθλὴν ἔδωκεν ἔργον
 δεινότητι δαμάσσειν, εἰς ἅπαν δὲ αἶψα δέχεται
 δούσας δότῃ· ὡς δόσιον θαρήσια θ' ἀμφοτέρωθεν
 καὶ μένους κλύουσιν· ῥομφαίᾳ δ' ὀνὺς ἐπὶ νῆα
 ἀσπίδας, οὐδ' ἔργον ἐσθλὸν οὐτάροντες,
 35 εἰς ἐπὶ σπυροὺς δότῃ καὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκείασιν.
 γαίῃ δὲ βάτον ἀσπιδὸς ἀσπιδόρροον κλύουσιν
 ἰδρῶ αἶψα, καμάτερον αὐτὴν αἰσπιδόρροον
 αἶψα δ' αὐτὴς σπυροῦσιν ἐναντίον, πύξαι λαγύρας
 βορβάζουσιν αἶψα δόας κλύουσιν ἀσπιδόρροον.

90 ἐνθα δ' ἐστὶν ἡ συνῆξις) καὶ ὡς αὐτοὶ αἰδοῖσιν ἀερεῖ
τοὺς ὕβρις οἷα, καὶ ἐστὶν ἰαννίστατο, καὶ δὲ βαρβαρὸν
χρῆς ἐστὶν οἱ θεοὶ ἐν τῇ ὁδῷ αἰσθάνομαι ὑπὸ τῇ
πρῶτῃ παραμύθῳ, ὡς δ' ἀνεξέλεστο σπῆν
τοὺς θεοὺς οἱ δ' αὖτ' αὐτοῖς ὡς ἐν τῷ γόνυ γούρας αὐτῶν

ἔδ' αὖτ' ἐπ' αἰγῶνι παρ' οὐλοῖο, οἷα δ' ἵου
 ρῆξεν· ὁ δ' ἀπὸ οὐνῆς γυγ' ἤριεν· οἱ δ' ἄχναυ
 ἦντες Μινυαί· τοῦ δ' ἀποῖος εὐχετο θυγας.

ἐν δ' αἶρα βιβλίοις ἀνδρῶν ἀγγέλλοντων βασιλεὺς
 ἀπ' ἀκρῶς κορυφῶν ἀφύχεται τοῖς στήθεσσι
 100 τοῖς ἀνασχεμένοι, δόρυ δὲ κείναι ἀντ' ἄσπεον
 τοῦ δὲ βάρους κορυβὴν ἐνέειτα βασιλῆα εἶπας
 ἔσαν ἐρυσσάμενοι, σπῶνός γε κεν ἀντράκαυτε
 ἦλθε ἰσοσχεῖναι κεραιὺς ὑπὲρ ἡ δ' ἐμείλθεν
 ἔνθα γ' ἐνδ' ὕψιστον εἰς ἀμφοτέρωθεν κείσθην.

105 αὐτὸς δ' ἐδουκέναι σὺν ἰέρειον καὶ μεμπάντα
 τὸν κεν ὑπο γέρονσι δοῦν ὡδοὶ γὰρ ἰσχυρῶς
 ᾤκησε, καὶ ἐκ κορινθίων βαῖεν· ὁ δ' ἄσπον ἰοῖντες
 ἐξήλθον σκαίοντες ὑπὲρ ἀφύρας ἦλθε χεῖρι,
 εὐρύφει δὲ αἰθρὴ φανερὰ, γυμνὸν δ' ὑπογυῖον ὄσαντον.

110 ἔργους δ' ἀνέμοιο βίην νεφελογένοισιν
 οὐρα βιασίδεα κατὰ γαλαξίου Τυγασίο,
 ἄλλα κιν' ὁ κατέδραμεν, δόον δ' ἔτι διέκασθ' ἔδρον

Βέρυρες

- 113 νηδυίην αἰφύλας υἱὸς γύνυνθ' ὀρε χαλκῆς
αἶψα δ' ἄρ' ἤλθες κενεδήϊον ἑρπύς ἴτα
- 115 ἄρ' ἴδον ἀγασίη κορύνη γυρῆϊζεν γέσσαι
ἔσθ' ὑπὸ καμῇ περὶ κένον· ἦ βῆλ' ἔμελλεν
αὐτὸς ἀνίστασθαι υἱὸς γίρει' ἑλπίδι.
- καὶ γὰρ ἄρ' Ἀμφιάτος Νυκέρροιο θρέψας υἱὸς
αἶψα καὶ ἀνδραγὰν ἰδὲ μιν μέγα ἦδε καλόν·
- 120 ἀρδὸν προσχόμενος σπαιτὶ δέρας ἔνθαρε μέσση
ἐμμελῶς βέρυζην· οἱ δέ οἱ ἐσομένοιο
Μαιῖδας οὐν δέ σφιν ἀρήτες ἕρπον' ὀρέον
ὡς δ' αἶνι γαυρόισιν ἀδρόνα κτῆ ἐρόβησαν
ἡμῶν χρεώτοιο· σπαιτοὶ γὰρ οἱ οὐκ ἐνδύνει
- 125 γάρην ὑπέρβην δέ μιν αὐτῶν δέ νάειν
καίοντες δ' ὁ δ' ἄρ' ὄρωτον εἰσάφροντες ἔχων
ὄρε ἐοικασμένους οὐκ· γὰρ δὲ βαιβόδιν αἶψα
ἔγνοντο· σπείοντα σπαιτοῖσιν· ὡς ἄρα γοῖε
πρυμνῶς βέρυρας ὑπερβόλους ἐρόβησαν.
- 130 ὡς δὲ ἐγρίσσαν σπῆνες κέφα κηροδότρες
ἢ ἐγρίσσαντο οἱ βέρη ἐν κασιόωσιν,
αἱ δ' ἦτοι ἴδως κεν ἀρρίξαι ἢ ἐν σπείων
βελήδον κρινύνας, ἑσπερο δὲ γηγνύοντες
κασιόω βυρῶνας βέρη μῆας αἰόσαν·
- 135 ὡς οἱ γ' ἐσπείοντες κένον ἡμῶν, ἀπὸ κίτταδιν

Βεβρυκή. Βέβρυκες

85

136 εἶπεν Βεβρυκή, Ἀνδρῶν κέρρον ἀγχιῖαντες·
νήεσσι, δ' ἐνὸνσαν ὅθι σφισι ἐγγύθεν ἄλλο
μὲν αἰόλον ἐν: σφιδου γὰρ πέν αἶψαι
πὸ αἶας ἦντος δῆα υἱὸς ὄρε' Ἀύκοιο

140 καὶ Μαρυανδύνην ἀνδρῶν, ἀσεύδεις δινυλός.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ